

BİR TİBİA ÜST UÇ EPİFİZYOLİZİS OLGUSU

Dr. Nejat GÜNEY *

Dr. Nişan NİŞAN **

Dr. Fadıl KORKMAZ ***

Ö Z E T

Tibia üst uç epifiz lezyonları çok ender olgulardır. 1970-1979 seneleri arasında Cerrahpaşa Ortopedi ve Travmatoloji kliniğine müracaat eden kırık ve epifiz lezyonları içersinde sadece bir olguya rastlanmıştır. Tip 1'e uyan bu olgunun geliş durumu ve tedavi sonrası filmleri takdim edildi.

Çeşitli epifiz lezyonları arasında tibianın üst uç epifiz kaymaları veya epifiz kırıkları çok ender rastlanan olgular arasındadır. Literatürde bu lezyona ait çok az bildiri mevcuttur (1,2,3,4).

Epifiz lezyonları genellikle çok kuvvetli travmalarla, ya da bu sahaya yapışan ligamanların çekmesi ile oluşmaktadır (1,2). Tibia üst ucuna yapışan kollateral ligamanlar özellikle diafize uzantı gösterirler ve epifiz bölgesine birkaç zayıf uzantı verirler. Bu nedenle epifize yük bindirmekte pek değerleri yoktur. Aynı şekilde krusiat ligamanlar da epifize pek önemsenecek bir zorlama yapamazlar (1). Bu anatomik özellik tibia üst uç epifiz kaymalarının ender olgulardan olmasını izah eder.

Bu ender lezyon çeşitli sınıflandırmalara tabi tutulmuştur. Bunlar içerisinde ileride oluşabilecek komplikasyonları da vurgulayan ve AITKEN'in de kabul ettiği sınıflandırma bizce de en doğrusudur.

Tip 1 - Ligamanların çekmesi ile oluşan avülsion tipinde kırık. Burada diafize ait ufak bir üçgen de kopmuştur. Genellikle epifiz plağı bozulmadığından büyüme kusuru kalmaz.

Tip 2 - Kompresyon tipinde kırık. Burada kırık hattı epifiz plağını oblik olarak geçer fakat epifiz plağını bozmadır. Bu olgularda da büyüme kusuru yoktur. Ancak bu tipte bazen kırık hattı epifiz plağını tahrip edecek şekilde geçer ve o zaman büyüme kusuru kalır.

* Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği asistanı.

** Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği Doçenti.

*** Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği Asistanı.

Tip 3 - Tam kompresyon tipinde kırık. Burada epifiz plağı epifiz ile diafiz arasında sıkışarak harap olmuştur. Bunlarda ileri derecede büyüme kusuru kalır.

OLGUMUZ : A.H., Pol. No. 4392.

Olgumuz 8 yaşında erkek çocuğu. Traktörden inerken düşmüş ve sol ayağı tekerlek ile şasi arasına sıkışmış. Bu durumda sağ yanına devrilmiş. Dizinde şidetli ağrı olmuş ve yakınları tarafından acilen müracaat ettirilmiş.

Lokal muayene : Sol diz şiş ve ağrılı. Çocuk muayeneyi engelliyor. Bu şartlar altında yapılan muayenede bağlara ait tipik bir bulgu saptanmadı.

Radiolojik tetkik : Sol tibia üst uğta tip 1 e uyan epifiz kırığı mevcut (Resim: 1).

Resim : 1 — İlk Müracaat

Resim : 2 — Repozisyon ve alçı tesbiti yapıldıktan sonra

TEDAVİ: Genel anestezi altında ligamanlar tekrar muayene edildi. Lateral yan bağ hafifçe gevşek bulundu. Repozisyon sağlanıp alçı yapıldı (Resim: 2). Beş hafta sonunda alçı çıkartıldı. Çekilen grafide kallüs yeterli bulundu ve fizik tedaviye başlandı (Resim: 3).

Resim : 3 — Alçı çıkarıldıktan hemen sonra (5 haftalık)

On beş gün sonra yapılan kontrolde fonksiyonların tama yakın düzeldiği saptandı. Hasta hâlen kontrol altındadır.

S U M M A R Y

A case of epiphysiotysis in the proximal one-third of the tibia

The fractures of the proximal epiphyseal cartilage are very rare. Since the collateral ligaments have no attachments, they can not produce an avulsion force through the ligaments.

The case presented here is an eight years old boy and a good example for type 1.

L İ T E R A T Ü R

- 1 — AITKEN, A. P. and INGERSOLL, R. E. : Fractures of the proximal tibial Epiphyseal cartilage. J. Bone and Joint Surg., 38-A: 787-796, july 1956.
- 2 — SALTER, R. B., and HARRIS, W. R. : Injuries Involving the epiphyseal plate. J. Bone and Joint Surg., 45-A: 587-622, April 1963.
- 3 — WALTER, R., SHERTON, N. D., and S. TERRY CANALE, M. D. : Fractures of the tibia though the proximal Joint Surg. 61-A: 167-173, March 1979.
- 4 — WELCH, P. H., and WYNNE, G. F., Jr. : Proximal Tibial epiphyseal Fractura separation. Case report. J. Bone and joint Surg., 45-A: 782-784, june 1963.